

U Z A S A D N I E N I E

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie oraz o zmianie niektórych innych ustaw przygotowano w związku z potrzebą dostosowania struktur i właściwości miejscowej terenowych organów administracji wojskowej do ich współczesnych zadań. Zmianie ulega nie tylko sposób spełniania przez obywateli obowiązku służby wojskowej, ale również system uzupełnienia Sił Zbrojnych stanem osobowym, oparty w czasie pokoju na dobrowolnym i zawodowym charakterze służby wojskowej. Równie istotny jest fakt, iż następuje zmniejszanie stanów osobowych armii, z jednoczesnym dążeniem do zwiększania jej jakości, w tym zwłaszcza poziomu wyszkolenia żołnierzy, zdolności bojowych, dyspozycyjności i obsługi sprzętu wojskowego, a w zakresie jednostek wojskowych dostosowania ich zadań do współczesnych potrzeb i zagrożeń, a także zapewnieniem możliwości ich wykonywania na najwyższym poziomie jakości i skuteczności.

W powyższych uwarunkowaniach właściwą rolę muszą odgrywać terenowe organy administracji wojskowej (TOAW), będące swoistym łącznikiem pomiędzy państwem w zakresie polityki obronnej i Siłami Zbrojnymi a obywatelami i różnymi instytucjami „cywilnymi” w terenie. Ponadto w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wprowadzenia w tym czasie obowiązku odbywania zasadniczej służby wojskowej, zakres zadań TOAW uległby istotnemu rozszerzeniu, podobnie jak to miało miejsce w okresie prowadzenia obowiązkowych rodzajów czynnej służby wojskowej.

Aktualnie w Siłach Zbrojnych funkcjonują dwa okręgi wojskowe (OW), szesnaście wojewódzkich sztabów wojskowych (WSzW) i sto dwadzieścia trzy wojskowe komendy uzupełnień (WKU). Można wyróżnić dwa zasadnicze obszary działalności TOAW, w ramach których tworzą one terenowe organy wykonawcze Ministra Obrony Narodowej, w sprawach operacyjno-obronnych i rządowej administracji niezespólonej. Status TOAW, jako terenowych organów administracji rządowej niezespólonej, ma niezbędne umocowanie prawne w strukturze administracji publicznej w państwie. Z tego względu są one uprawnione, na mocy właściwych przepisów, do załatwiania określonych indywidualnych spraw obywateli i wydawania decyzji administracyjnych, z zachowaniem procedur Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 94 Konstytucji, TOAW mogą – jako terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych – ustanawiać akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Podnieść należy, że w zakresie administrowania rezerwami osobowymi na potrzeby obrony państwa właściwi są tylko szefowie WSzW i wojskowi komendanci uzupełnień.

Mając na względzie status prawny TOAW, podkreślić należy, że nawet dokonanie zmiany nazwy komórki wewnętrznej danego organu wymaga uprzedniej nowelizacji odpowiedniego rozporządzenia, a zatem przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Natomiast w przypadku znoszenia określonych organów lub tworzenia nowych konieczne jest dokonanie zmian ustawowych. Reforma TOAW wymusza zatem przeprowadzenie zmian legislacyjnych, w tym uregulowań ustawowych. Zmiany te będą miały charakter monotematyczny, ograniczony do przekształceń organów wykonawczych Ministra Obrony Narodowej właściwych w sprawach operacyjno-obronnych i terenowej rządowej administracji niezespolonej.

Podkreślenia wymaga, że status TOAW, jako terenowych organów rządowej administracji niezespolonej, wynika z przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206). W związku z tym uzasadniona jest nowelizacja tej ustawy, jako zmiany głównej. Projekt obejmie też zmiany w innych ustawach, w tym zwłaszcza w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 i Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278 i Nr 190, poz. 1474), w której znajdują się przepisy ustrojowe dotyczące tworzenia TOAW oraz ich właściwości. Z tego też względu zmiany w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej nie mogą wykraczać poza zakres regulacji ustawy nowelizowanej wiodącej i powinny dotyczyć wyłącznie spraw związanych z funkcjonowaniem TOAW.

Powyższy zakres nowelizacji i zarazem tytuł procedowanego projektu ustawy wynika ponadto z ustaleń Programu prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Zmiany ustawowe w zakresie przekształceń TOAW objęłyby tylko OW, które zostaną zniesione. W tym przypadku nastąpi skreślenie wszystkich stanowisk służbowych przewidzianych w ich dowództwach dla żołnierzy zawodowych i pracowników. Aktualnie (według stanu na dzień 1 października 2009 r.) w dowództwach OW wykonuje obowiązki 512 osób, w tym 313 żołnierzy zawodowych i 199 pracowników.

W zakresie infrastruktury dowództw OW dotychczasowe budynki ich siedzib zostaną nadal w zarządzie resortu obrony narodowej.

Dotychczasowe zadania realizowane przez OW przejmie Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych (IWspSZ). O potrzebie przekazania do IWspSZ zadań OW wykraczających poza sferę administracji publicznej przesądza szczególny status prawny WSzW i WKU, jako terenowych organów rządowej administracji niezespólonej. Stosownie do wymogów legalizmu i zakazu stosowania domniemania kompetencji w działalności tego typu organów, WSzW i WKU mogą realizować wyłącznie kompetencje określone w powszechnie obowiązujących przepisach prawa i nie powinny zatracić administracyjnego charakteru działalności. Z tego powodu nie przewiduje się naruszenia dotychczasowego charakteru tych organów.

Odnosząc się natomiast do reformy administracji wojskowej szczebla wojewódzkiego, wyjaśnienia wymaga, że w dotychczas procedowanym projekcie ustawy zakładano również przekształcenie WSzW w cztery regionalne sztaby wojskowe (RSzW) z jednoczesnym utworzeniem dwunastu delegatur wojewódzkich RSzW. Propozycje tych rozwiązań poddano konsultacjom społecznym i uzgodnieniom międzyresortowym, celem uzyskania opinii różnych instytucji, w tym wojewodów i marszałków województw, na potrzeby podjęcia końcowych rozstrzygnięć co do zakresu i sposobu przeprowadzenia tej reformy. W wyniku prowadzonych działań uzyskano szereg opinii, wskazujących na potrzebę pozostawienia WSzW i potwierdzających słuszność prowadzonych w resorcie obrony narodowej analiz i wielowariantowości rozwiązań. W związku z tym na szczeblu wojewódzkim nadal będą funkcjonowały WSzW, a dostosowanie ich struktury organizacyjnej i stanu zatrudnienia do aktualnych potrzeb i zakresu zadań, nastąpi w wyniku zmiany rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej wydawanego na podstawie art. 14 ust. 6 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Z tego względu skutki zmian dotyczących struktury organizacyjno-etatowej WSzW nie zostały uwzględnione w uzasadnieniu.

W projekcie zawarto również propozycje zmian usprawniających działania związane z zarządzaniem kryzysowym oraz administrowaniem rezerwami osobowymi i funkcjonowaniem Sił Zbrojnych.

Propozycje szczegółowych zmian:

- 1) w ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie inne przepisy – zmiana dotyczy art. 56 ust. 1 pkt 1 i uwzględnia fakt

znoszenia OW (tym samym znoszone organy przestają być terenowymi organami rządowej administracji niezespólonej).

Jednocześnie na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa rozszerzono zakres zmiany w tej ustawie o dodanie w jej art. 25 nowego ust. 1a rozszerzającego definicję sytuacji nadzwyczajnych określonych w art. 22 pkt 2 tej ustawy również o sytuacje kryzysowe w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076).

Proponowana przez wnioskodawcę zmiana jest uzasadniona potrzebą właściwego wykorzystania kompetencji wojewody. Zgodnie z art. 22 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie wojewoda jest organem zapewniającym współdziałanie wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie, a jednocześnie kieruje ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków. Wskazany przepis – w zakresie zasad, którymi kieruje się wojewoda zapewniając to współdziałanie – odsyła do odrębnych ustaw. W konsekwencji każda z ustaw konstytuujących poszczególne służby, inspekcje i straże lub określająca zasady zwalczania poszczególnych zagrożeń, zawiera regulacje nawiązujące do roli organów administracji ogólnej w omawianych sytuacjach.

W przypadku możliwości wykorzystania Sił Zbrojnych w sytuacjach nadzwyczajnych, które w istocie nie wymagają wprowadzenia stanów kwalifikowanych, trudno wskazać ustawę określającą te wymagane zasady. Ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie ma charakter podmiotowy i wskazuje organy, których działania wojewoda koordynuje i którym może wydawać polecenia. Wobec tego wydaje się, że bardziej odpowiednią jest ustawa o zarządzaniu kryzysowym. Określa ona tryb wnioskowania o użycie oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych, wskazuje organ właściwy do wydawania poleceń dowódcom Sił Zbrojnych oraz zadania jakie te oddziały i pododdziały mogą realizować. Precyzuje również inne elementy niezbędne do prawidłowego przygotowania się do przyszłego prowadzenia działań (cykl planowania, skład zespołów sztabowych, zasady prowadzenia ćwiczeń itp.).

Na przeszkodzie w uznaniu, że ustawa o zarządzaniu kryzysowym jest właśnie tą odrębną ustawą, o której mówi art. 22 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, stoi fakt, że obie posługują się odmiennymi definicjami. Aby usunąć tę przeszkodę proponuje się dodanie w art.25 nowego ustępu 1a. Zgodnie z nim sytuacje kryzysowe stałyby się jednym z rodzajów sytuacji nadzwyczajnych, o których mówi ustawa o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Zmiana ta ma wpływ m.in. na zadania realizowane przez organy administracji wojskowej, którymi są szefowie WSzW, natomiast nie ma wpływu na zadania realizowane przez samorząd. Zadania z zakresu zarządzania kryzysowego są bowiem zadaniami własnymi poszczególnych samorządów, zaś możliwość wydawania im poleceń w sytuacjach nadzwyczajnych jest już uregulowana.

Szefowie WSzW są organami administracji wojskowej, którym podobnie jak wojskowym komendantom uzupełnień, wojewoda w sytuacjach nadzwyczajnych ma prawo wydawania poleceń dotyczących podjęcia niezbędnych działań. Jakże to są działania i jak się przygotować do ich realizacji określa ustawa o zarządzaniu kryzysowym. Proponowana zmiana powinna zatem ułatwić wykorzystanie Sił Zbrojnych w sytuacjach nadzwyczajnych w sposób wcześniej zaplanowany i odpowiednio przygotowany;

- 2) w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej zmiany dotyczą:
  - a) art. 13c – w związku z reformą TOAW w przepisie uaktualnia się zadania realizowane przez IWspSZ, w tym wynikające z przejęcia przez tę instytucję dotychczasowych zadań realizowanych przez OW,
  - b) art. 14 – nowelizacja przepisu stanowi zasadniczy obszar i istotę zmian dotyczących reformy TOAW. W przepisie tym nastąpi uchylenie regulacji dotyczących OW.

Natomiast zmiana w art. 14 ust. 3 pkt 5 wynika z potrzeby zapewnienia warunków do realizacji przez organy administracji publicznej zadań obronnych z wykorzystaniem zasobów osobowych będących w gestii szefa WSzW za pośrednictwem WKU. Dotyczy to na przykład zadań z obszaru tworzenia systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, szczególnie ochrony obiektów, militaryzacji czy obrony cywilnej,

- c) art. 35 ust. 1 – w projektowanym przepisie uwzględnia się udział wojskowych komendantów uzupełnień w przeprowadzaniu kwalifikacji wojskowej;
- 3) w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398 i Nr 132, poz. 1110, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, Nr 220, poz. 1415 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 336 i Nr 168, poz. 1323) – zmiana w art. 74 polega na wskazaniu, w miejsce znoszonych OW, Szefa IWspSZ, jako instytucji właściwej do przyjmowania wniosków o odszkodowanie z tytułu szkód wyrządzonych w związku z zakwaterowaniem przejściowym;
- 4) w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375) – zmiany w załączniku nr 1 mają charakter porządkowy, wynikający z faktu zniesienia OW;
- 5) w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036) – zmiana w art. 25a polega na przekazaniu dotychczasowego zadania dowódcy OW, związanego z wyznaczaniem miejsc przeznaczonych do niszczenia znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, Szefowi IWspSZ, któremu podlegać będą jednostki wojskowe wyspecjalizowane do usuwania i unieszkodliwiania tego typu materiałów;
- 6) w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760 i Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1278) – zmiany w art. 22 ust. 2 mają głównie charakter porządkowy, wynikający z faktu zniesienia OW. Ponadto zakres zmiany tego przepisu wynika z dotychczasowej praktyki i problemów w stosowaniu przepisów przywołanej

ustawy odszkodowawczej. Brak jednoznacznych regulacji w zakresie wskazania organów właściwych do wydawania decyzji w sprawach odszkodowań, w przypadkach gdy wypadkowi uległ dowódca (szef) jednostki organizacyjnej bezpośrednio podporządkowanej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej (np. Naczelnny Prokurator Wojskowy, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Biskup Polowy Wojska Polskiego) albo ich zastępca, powodował spory kompetencyjne w tym zakresie.

Natomiast zmiana w art. 22 ust. 4 wynika z dotychczasowej praktyki w postępowaniach przed sądami, która wskazuje na konieczność uregulowania możliwości zaskarżenia do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych również postanowień wydawanych przez właściwe organy w sprawach odszkodowań. Brak regulacji w tym zakresie powoduje spory interpretacyjne w stosowaniu przepisów ustawy, prowadzące w konsekwencji do kierowania spraw na drogę postępowania administracyjnego. Stan taki powoduje występowanie w sprawach odszkodowań dualizmu postępowania: cywilnego i administracyjnego;

- 7) w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157 i Nr 79, poz. 669) – zmiany w art. 44 i 143 dotyczą zniesienia określonych kompetencji kadrowych dowódcy OW do wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe (do stopnia etatowego majora [komandora podporucznika] – art. 44 ust. 1 pkt 3) i przyznania ich szefowi WSzW (do stopnia etatowego kapitana [kapitana marynarki] – art. 44 ust. 1 pkt 4), a także uwzględnienia zmiany tych kompetencji w czasie stanu wojennego, w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny (art. 143), natomiast w zmienianym art. 143 ust. 2 pkt 6 uwzględnia się również kompetencję wojskowego komendanta uzupełnień w odniesieniu do stanowisk służbowych do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki);
- 8) w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 709 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2009 r. Nr 85, poz. 716) – zakłada się wprowadzenie w art. 10 poprawki o charakterze porządkowym, wynikającym z faktu zniesienia OW;

- 9) w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym – zmiana w art. 14 zapewnia możliwość udziału szefa WSzW lub jego przedstawiciela w wojewódzkim zespole zarządzania kryzysowego.

Powyższa propozycja zmiany ma związek z charakterem dotychczasowych uwag, zgłaszanych przez niektóre instytucje opiniujące w toku uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych, w zakresie potrzeby pozostawienia WSzW. W uzasadnieniu tych uwag podkreślano istotną rolę szefów WSzW i Sił Zbrojnych w systemie zarządzania kryzysowego, a także potrzebę zapewnienia właściwych relacji organów wojskowych z wojewodą.

Przepisy ustawy o zarządzaniu kryzysowym przewidują określone zadania dla Sił Zbrojnych. Oddziały i pododdziały wojskowe mogą być przydzielone w razie potrzeby do dyspozycji wojewody i uczestniczyć w realizacji zadań, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego, zgodnie z wojewódzkimi planami zarządzania kryzysowego. Plany te są tworzone jeszcze przed wystąpieniem określonych zagrożeń, w ramach planowania cywilnego, które służyć ma optymalnemu wykorzystaniu dostępnych sił i środków w sytuacjach kryzysowych. Planowanie cywilne obejmuje również planowanie wspierania Sił Zbrojnych w razie ich użycia oraz planowanie ich wykorzystania do realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego.

Na szczeblu centralnym Minister Obrony Narodowej obok Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jest stałym zastępcą przewodniczącego Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego. Na szczeblu wojewódzkim stałą funkcję powinien zatem pełnić w sprawach z zakresu zadań Sił Zbrojnych szef WSzW. Obecnie organ ten może uczestniczyć w pracach zespołu, jako jego członek, tylko jeżeli zostanie wydane takie postanowienie wojewody. To rozwiązanie nie zapewnia zatem na szczeblu wojewódzkim odpowiedniego udziału organu wojskowego na etapie planistycznym i oceny zagrożeń, a tym samym nie daje rękojmi optymalnego przygotowania i następnie użycia oddziałów wojskowych w sytuacjach kryzysowych.

Uwzględniając fakt, że dowódcy OW posiadają status prawny terenowych organów rządowej administracji niezespólonej, zniesienie tych organów nastąpi ustawowo (art. 11), podobnie jak wskazanie następcy prawnego znoszonych organów w zakresie spraw operacyjno-obronnych, którym będzie Szef IWspSZ. Pozwoli to na zachowanie ciągłości prawnej w zakresie realizacji zadań wojskowych.

Wejście w życie projektowanych regulacji założono na dzień 1 stycznia 2012 r. Okres ten pozwoli na zapewnienie pod względem organizacyjnym, kadrowym i infrastrukturalnym reformy TOAW.

Zgodnie z treścią art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Ministerstwa Obrony Narodowej. Dotyczy to również wersji projektu uwzględniającego uwagi z uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych, w tym o charakterze systemowym, w zakresie dotyczącym pozostawienia WSzW. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie określonym w ustawie o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Zakres projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Zakres obowiązywania projektowanych regulacji prawnych

Projektowane przepisy dotyczą dowództw OW (pomorskiego z siedzibą w Bydgoszczy i śląskiego z siedzibą we Wrocławiu), jako urzędów stanowiących aparat pomocniczy dowódców tych okręgów, w których pełnią zawodową służbę wojskową żołnierze zawodowi oraz służbę cywilną członkowie korpusu służby cywilnej.

W związku z powyższym projektowane regulacje będą oddziaływać przede wszystkim na personel osobowy znoszonych organów wojskowych.

Ocenia się, że w wyniku proponowanych zmian organizacyjno-etatowych ogółem (za dwa OW) nastąpi zmniejszenie stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych (o 313 osób) i pracowników (o 199 osób).

Biorąc pod uwagę aktualne ukończenie i limit stanowisk etatowych, przewiduje się trudności z zagospodarowaniem nadwyżki kadry. Nie będzie również możliwości pełnego zatrudnienia pracowników.

Zakłada się, że projektowane regulacje nie będą miały istotnego wpływu dla spraw obywateli, gdyż nie dotyczą bezpośrednio wojskowych komendantów uzupełnień i szefów WSzW, a zatem organów właściwych w sprawach administrowania rezerwami osobowymi.

Uwzględniając obecny zakres projektowanych zmian, nie będą one również oddziaływać na wojewodów oraz organy samorządu terytorialnego, stąd nie przewiduje się zakłóceń w zakresie współpracy z organami administracji wojskowej.

Zapewniona będzie ciągłość pracy TOAW, ponieważ dotychczasowe zadania z rozformowanych OW przejmie IWspSZ. Zachowana zostanie współpraca administracji wojskowej realizowanej dotychczas przez OW z organami administracji publicznej (rządowej i samorządowej) we wszystkich płaszczyznach przewidzianych przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

Ponadto w obszarze bezpieczeństwa państwa planowana reforma administracji wojskowej jest skorelowana z reformą systemu zabezpieczenia logistycznego i wsparcia Sił Zbrojnych (sformowanie rejonowych baz logistycznych).

II. Konsultacje społeczne

Uwzględniając zakres regulacji projekt został poddany, niezależnie od uzgodnień w resorcie obrony narodowej i uzgodnień międzyresortowych, szerokim konsultacjom społecznym.

W ramach uzgodnień wewnątrz resortu obrony narodowej przedmiotowy projekt był poddany – stosownie do § 15 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie organów przedstawicielskich żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 150, poz. 1585 oraz z 2006 r. Nr 187, poz. 1386) – konsultacjom z Przewodniczącym Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych, który wyraził stanowisko uzasadniające pozostawienie WSzW, co zostało uwzględnione w obecnej wersji projektu ustawy.

Na szczeblu pozaresortowym projekt ustawy został poddany dodatkowym konsultacjom społecznym na poziomie samorządu terytorialnego, ogólnokrajowych władz związków zawodowych i samorządu zawodowego pracodawców, a także z wojewodami, przedstawicielami samorządu wojewódzkiego, Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, Radą Służby Cywilnej, Prezesem Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Szefem Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Opinie dotyczące pozostawienia WSzW zostały uwzględnione w projekcie, tym samym uwagi dotyczące funkcjonowania przewidywanych wcześniej RSzW i ich delegatur wojewódzkich stały się bezprzedmiotowe.

W trakcie prowadzonych uzgodnień międzyresortowych projekt został również pozytywnie rozpatrzony przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

III. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora finansów publicznych

1. ZESTAWIENIE SKUTKÓW FINANSOWYCH ZWIĄZANYCH ZE ZNIESIENIEM OW

(w tys. zł):

KOSZTY	Dowództwo Pomorskiego Okręgu Wojskowego	Dowództwo Śląskiego Okręgu Wojskowego	OGÓLEM
1. Obecne koszty utrzymania			
1) żołnierze zawodowi (7 087 zł /m-c)	13 522	13 437	26 959
2) pracownicy wojska (4 034 zł/m-c)	4 889	4 502	9 391
3) infrastruktura (budynki)	1 016	4 615	5 631
4) inne	1 545	2 615	4 160
Razem	20 972	25 169	46 141

2. Dodatkowe koszty związane ze zniesieniem OW			
1) odprawy żołnierzy zawodowych (7 087 zł x śr. 6 odpraw)	6 761	6 718	13 479
2) odprawy pracowników wojska (4 034 zł x śr. 4 odprawy)	1 630	1 501	3 131
3) inne			
Razem	8 391	8 219	16 610
3. Oszczędności związane ze zniesieniem OW			
1) żołnierze zawodowi	13 522	13 437	26 959
2) pracownicy wojska	4 889	4 502	9 391
3) infrastruktura (budynki)			
4) inne	1 545	2 615	4 160
Razem	19 956	20 554	40 510

Założenia do wyliczeń:

- 1) Do wyliczenia kosztów wydatków osobowych przyjęto decyzję nr 9/DB Dyrektora Departamentu Budżetowego z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie wprowadzenia do stosowania wskaźników kosztów.
- 2) Do wyliczenia kosztów wydatków na infrastrukturę (budynków) i inne przyjęto wydatki z roku 2008 wynikające z ewidencji księgowej.
- 3) Obiekty pozostają w zarządzie resortu obrony narodowej.
- 4) Zwolnienie wszystkich żołnierzy i pracowników wojska.

2. ZBIORCZE ZESTAWIENIE SKUTKÓW FINANSOWYCH DLA BUDŻETU PAŃSTWA, W CZĘŚCI KTÓREJ DYSPOONENTEM JEST MINISTER OBRONY NARODOWEJ (w tys. zł):

w roku 2011	KOSZTY DODATKOWE (LIKWIDACJA)	16 610
od roku 2012 i w dalszych latach	DOTYCHCZASOWE KOSZTY UTRZYMANIA OW	46 141
	KOSZTY UTRZYMANIA INFRASTRUKTURY	5 631
	OSZCZĘDNOŚCI	40 510

W roku 2011 koszty dodatkowe związane z likwidacją OW wyniosą ponad 16,5 mln zł.

Od roku 2012 i w dalszych latach wystąpią oszczędności w wysokości ok. 40,5 mln zł.

Wprowadzenie proponowanych rozwiązań nie spowoduje dodatkowych obciążeń budżetowych, w szczególności w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane regulacje będą miały wpływ na powstanie lub utratę miejsc pracy.

Biorąc pod uwagę liczbę osób zwalnianych z pracy, należy stwierdzić, iż projektowana regulacja prawna nie będzie miała zasadniczego wpływu na krajowy rynek

pracy. Przewiduje się zwolnienie z pracy 199 pracowników wojska. Problem ewentualnego poszukiwania pracy obejmie zatem tych pracowników, a także żołnierzy zawodowych z nadwyżki kadry, dla której mogą wystąpić trudności w jej dalszym zagospodarowaniu.

V. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość, a także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.